

Basia Ciacek

Urodzona 1995 w Warszawie. W 2020 roku ukończyła studia magisterskie na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Jej praca magisterska ukazała się w Gdańsku na wystawie „Najlepsze Dyplomy ASP w Polsce 2020”. W 2022 roku dostała stypendium Badenii Wirtembergii i wyjechała studiować przez jeden semestr na wydziale rzeźby i malarstwa w Kumasi KNUST w Ghanie. W 2023 roku ukończyła dwuletnie studia podyplomowe w Staatliche Akademie der Bildenden Künste w Karlsruhe w Niemczech w pracowni prof. Leni Hoffmann. Po ukończeniu studiów podyplomowych wróciła do Polski, gdzie obecnie mieszka i pracuje nad kolejnymi projektami.

KILL BILL , 2021, Paper, Paper mache, glue, metal, canvas, 300x400 cm.

Work based on women protest in Warsaw and the feeling of helplessness.

Inspired by the powerful vulnerability of the main character: Beatrix played by Uma Thurman in „Kill Bill“ by Quentin Tarantino. The grid creates an alternative space where our daily life fights are taking place. Sword shaped object made out of paper, a lightning (sign of women protest in Warsaw), metal tears, metal chain protected with paper structure. Every item's materiality plays with its form and questions its purpose. Work was showed at Winter Exhibition at AFA in Karlsruhe.

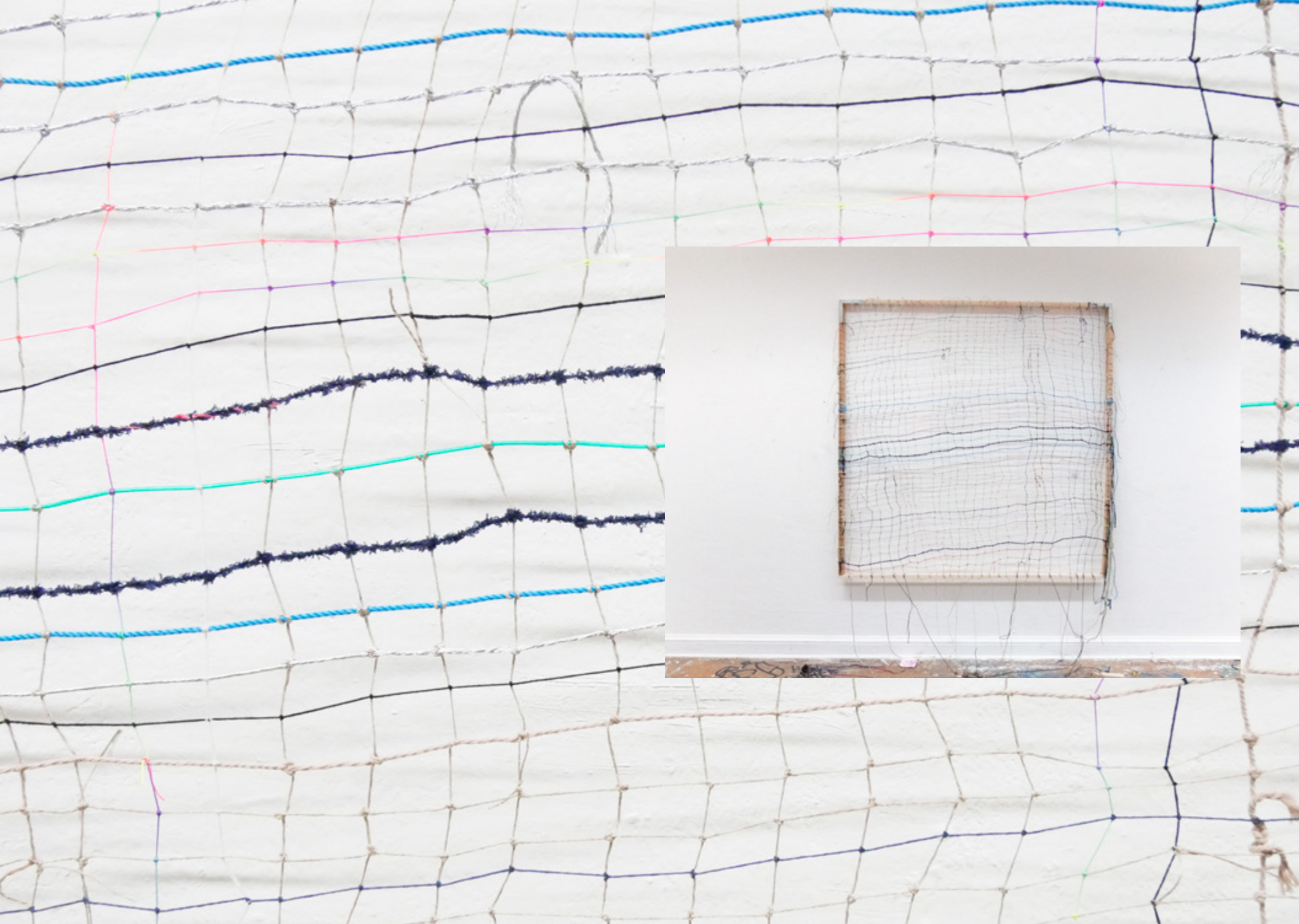

Tribute to all cleaning Ladies, 2022 Kumasi, Ghana, threads, plastic bags, ribbons woven into African sponges, 170 x 40 cm

In Ghana I got inspired by traditional textiles and long weaving tradition. I wove strings into african sponges giving both a second life. Threads come from the bridge that goes over Tech Junction. For hours I would untangle them from the railings in the middle of this loud passage.

My work, with it's human-body size and intimate aspect of the process, appeared to me as a creature itself. A projection of my dance with the sponge was displayed later on exhibition together with other works.

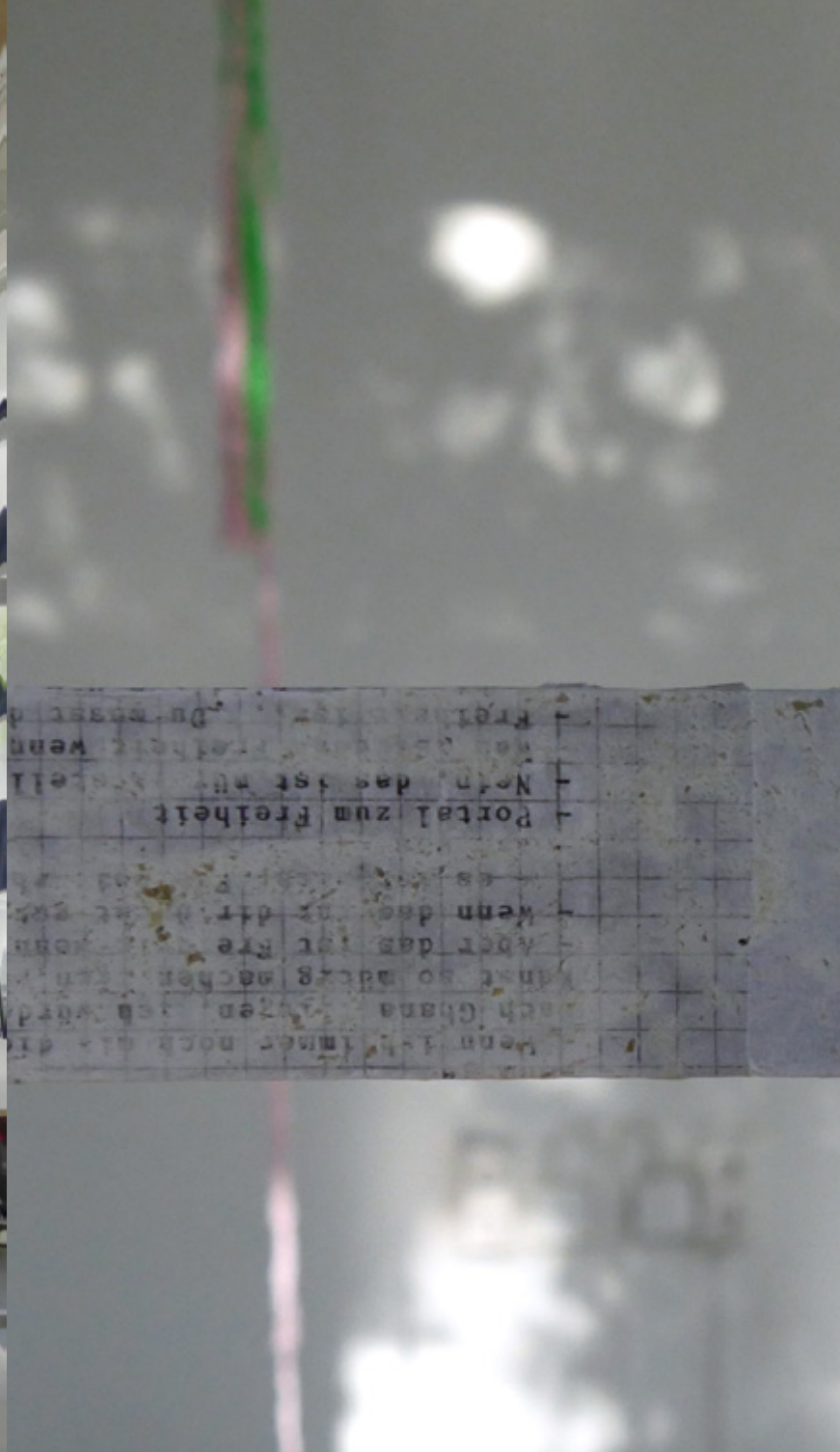
Julia is a friend of mine, 2022, knotted threads streached on a frame, 200 x 210 cm

- Wer ist der perfekte
 - Ahahaha-JaO Oh no
 - Diese
 - Nein! Der ist ein
 - Ja genau
 - Wer versteht gar nicht
 - Ja und das ist perf
 - Genau Ja Dumm ist
 - Non
 - Jnl
 - Ahahahahahaha
 - Ahahahaha wirklich
 - Das ist perfekt so
 - Ja auf jeden fall
 - heilen? Liebe sich
 - Wie? Wann? oder mit
 - O gute frage! O mei
 Fragen gestellt. Und
 Diese Trauma trage ich
 gesund. Ich habe in
 inn sehe oderkeine An
 - Ahahaa.
 - Und ja das ist sche
 und gate- viel besser
 ist nicht die Person
 - Warum denkst du das
 - Weil ich konnte mit
 - Ja und trotzdem
 - Es ist aber ich nicht
 - Ja aber du denkst
 - Ja aber nicht so wi
 - Nicht so oft oder?
 - Ja aber ich stre
 und kann aber das
 echt aber das bedeu
 2 Mio kaput
 - Das ich denke ich
 Jemanden zu haben, ich
 ich kann mit Jemand
 sicher, die Hoffnung
 ich schliesse viele
 und wie ich mich über
 - Min ja
 - Wenn ich immer noch
 nach China fliehe, ich
 kenne so viele wachen
 - Aber das ist Fr
 - Aber das ist Fr

I cant wait to be afraid of no
 What is outside and what is in
 is not the same.

What is big can be small in som
 While Kim Kardashian is stressi
 Im offered to work two weeks ta
 couple of

Gone now out later, 2022, solo exhibition project in die Anstoß in Karlsruhe

Ciągle poszukuję nowego porządku, sposobu postrzegania rzeczywistości, który mógłby być odpowiedzią na zmagania z jej założeniami i ograniczeniami. Kwestionuje przeznaczenie malarstwa, rysunku, powierzchni i przestrzeni, eksplorując ich materialność. Działam na granicy własnych oczekiwań i rzeczywistości. Obserwuję zależności pomiędzy obiektami i ich materią w przestrzeni.

Ze względu na moje osobiste doświadczenia z uzależnieniem poruszam się wokół tematów niewidzialności społecznej, wrażliwości i problemu z przynależnością. W pracy wykorzystuje często odpadki, rzeczy urzywane lub znalezione. Na ten moment interesuje mnie praca z tkaninami, starymi obrusami, na których transferuje autorską metodą zdjęcia. Rozdzieram obrusy i zszywam na nowo. Buduje też totemy z rur hydraulicznych i papieru marche. To długie szarawe kolumny i tyczki o różnych zakończeniach. Mają szorstkie powierzchnie, które składają się z odpadków życia codziennego w pracowni. Pełnią rolę pomników, jednak jeszcze nie wiem czego (może moich przyjaźni, albo życia studenckiego). Chciałabym zbudować ich więcej i większe, interesuję mnie ich niestabilność i brak funkcji.

Zależy mi na współpracy z Państwem przede wszystkim ze względu na potrzebę rozwoju; własnej praktyki oraz moich pomysłów. Chcę poznać Państwa perspektywę, patrzenie na moje prace. Zależy mi też na przestrzeni zarówno fizycznej jak i kulturowej jaką CSW oferuje i odgrywa w Warszawie. Ten konkretny projekt udało mi się pokazać w prywatnej przestrzeni i zorganizować oddolnie, bardzo mi zależy, żeby móc go rozwijać i powiększać jego skalę oraz ilość odbiorców. Chcę pokazać autentyczny obraz twórczości, czym jest dla mnie i czym może być dla wszystkich.

Dziękuję za uwagę. Pozdrawiam, Basia Ciacek